

Til §§ 6 – 8.

Paragrafferne, der indeholder regler om afgiftsperioden og opgørelse af den afgiftspligtige mængde, svarer – med de ændringer, der er nødvendiggjort af cirkulationsdirektivets bestemmelser – i det store og hele til de tilsvarende bestemmelser i de gældende love.

Til §§ 9 – 12.

Paragrafferne indeholder regler for afgiftsfrigatelse og afgiftsgodtgørelse. Bestemmelserne svarer i store træk til de tilsvarende bestemmelser i de gældende love, og der er ikke tilsigtet en ændring af gældende praksis for fritagelse eller afgiftsgodtgørelse. I overensstemmelse med EF-bestemmelserne er der foretaget en præcisering af fritagelsesområdet, og der foreslås nogle mindre justeringer.

Det er i den forbindelse præciseret, at afgiftsfrigatelsen for skibe som hovedregel vedrører sejlads, og at der derfor kan ske beskatning af aktiviteter ombord, der f.eks. konkurrerer med lignende aktiviteter på land, som ikke er fritaget for afgift.

Busser kan anvendes både som rutebiler, hvorved de kan få godtgørelse og tilskud ved anvendelse af gas og ultralet dieselolie efter § 9, stk. 4, og som turistbusser, hvor der skal betales fuld afgift. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen i § 9, stk. 9, til at give mulighed for at fordele brændstofforbruget til henholdsvis rute- og turistkørsel efter omsætningen.

Til forskel fra den gældende benzinafgiftslov hjemler forslaget ingen adgang til at fritage offentlige institutioners forbrug af benzin til andre formål end i registrerede køretøjer. Forbruget, der er relativt beskedent, vil derfor fremover blive beskattet.

Der er sket en præcisering af den gældende bestemmelse vedrørende fritagelse, når energipolitiske, herunder hensynet til miljøet, taler herfor.

Der er endvidere i § 11, stk. 3, foretaget en præcisering af fritagelsen for landbrug, gartneri m.v., af at fritagelsen også gælder for maskinstationer m.v., der udfører markarbejder. Disse virksomheder kan således stadig anvende afgiftsfritaget olie til motordrift. Omvendt vil der fremover ikke kunne gives afgiftsfrigatelse for olie m.v., som landmænd anvender til andet arbejde end egentligt landbrugsarbejde. Det er hensigten i medfør af § 11, stk. 6, at give mulighed for at anvende omsætningens fordeling mellem de forskellige aktiviteter som fordelingsnøgle for opgørelsen og forbruget af brændstof.

Endelig kan der ske afgiftsgodtgørelse, når en vare, der allerede er beskattet, leveres til en virksomhed i et andet medlemsland. Dette svarer til praksis i dag.

Til § 13.

Bestemmelsen omhandler bl.a. indførsel fra steder uden for EF's toldområde eller områder, der ikke er omfattet af EF-landenes afgiftsområder. For erhvervsmæssige varemottagere skal afgiften betales efter samme regler som for registrerede varemottagere nævnt i § 4, stk. 3, såfremt importøren ikke er oplagshaver. I andre tilfælde, d.v.s. typisk privatpersoners vareindkøb i udlandet, betales afgiften ved indførsel.

I stk. 4 foreslås det endvidere, at der skal betales afgift af det brændstof, som medtages fra tredjelande i erhvervskøretøjers og specialcontaineres normale tanke ud over 200 liter.

Til §§ 14 og 15.

Paragrafferne indeholder regnskabsbestemmelser. Reglerne svarer til de tilsvarende bestemmelser i gældende love med de korrektioner, der er foretaget som følge af EF-bestemmelserne.

Som noget nyt er det fastsat, at virksomheder, der handler med andre EF-lande, udover regnskab skal føre en særlig fortegnelse eller liste over handel med EF-landene. Fortegnelserne skal efter nærmere bestemmelser indsendes til told- og skattemyndighederne med henblik på kontrol og udveksling af oplysninger med andre EF-lande.

Endvidere foreslås det, at der ved overførsel af varer mellem medlemsstaterne skal udstedes et såkaldt ledsagedokument, som skal følge forsendelsen under transporten. Dette følger af EF's bestemmelser. Dokumentet, der udstedes af afsenderen, skal af modtageren returneres som dokumentation for, at forsendelsen er tilendebragt, og at suspensionsordningen dermed er ophørt. Der skal også udstedes et forenklet ledsagedokument, når varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, sendes til en erhvervsdrivende m.v. i en anden medlemsstat.

Endelig skal der kunne fremvises dokumentation for, at en forsendelse er anmeldt over for de kompetente myndigheder i modtagerlandet, og at der er stillet sikkerhed for afgiften i de tilfælde, hvor det er påkrævet.

Til §§ 16 – 21.

Paragrafferne indeholder bestemmelser om afregning af afgift. Bestemmelserne er udformet med hensyntagen til de ændringer, der er foretaget som følge af cirkulationsdirektivet.

For betalingen af afgiften gælder, at registrerede oplagshavere og varemottagere skal indbetale afgiften inden udgangen af den måned, der følger efter